

γύτερον πρὸς τὴν Σταμπούλ ἢ τὸ Pontipiccoli, ἡ διαφορὰ θὰ εἶναι κάπως μεγαλειτέρα.

Μαῖου 3 πρὸς τὴν Σηλυβρίαν ὥραι 5 3)4 μίλια 17.

Ἀναχωροῦντες ἐκ Μεγάλου Τσεκμετζὲ ἅμα ὡς διήλθομεν τὰς γεφύρας καὶ ἤρχισαμεν νὰ ἀνερχώμεθα τὸν λόφον, διήλθομεν δύο μικρὰ χωρία ἀμφότερα κατοικούμενα ὑπὸ Ἑλλήνων, ἐν πρὸς τὰ δεξιὰ καλούμενον Πλάγια, τὸ ἕτερον πρὸς τὰ ἀριστερὰ καλούμενον Καλλικράτεια. Μετέβημεν ἐκεῖσε διὰ τὴν φήμην τοῦ καλοῦ ἐκεῖ οἴνου τὴν ὁποίαν εὔρομεν ἀληθεύουσιν. Ἴσως ἐντεῦθεν πιθανὸν ἔχει καὶ τὸ ὄνομα, τῆς λέξεως «κρασί» οὔσης τῆς μόνης ἐν χρήσει παρ' αὐτοῖς πρὸς δήλωσιν τοῦ οἴνου. Καὶ ἡ ἐναλλαγή τοῦ τ καὶ σ δὲν εἶναι τι παράδοξον. Ἡ ἴσως τὸ ἀληθὲς ὄνομα ἦτο Χαλικράτεια, ὅπερ ἐλησμόνησαν, διότι δὲν προφέρουσι τὸ χα ὡς κα ὡς πράττομεν ἡμεῖς ἀλλ' ὡς ἰσχυρὸν λαρυγγόφωνον πνεῦμα, ὡς θὰ σᾶς ἐξηγήσω διὰ ζώσης φωνῆς, ἂν ζήσωμεν καὶ συναντηθῶμεν. Συγχωρήσατέ μοι τὴν μικρὰν αὐτὴν παρέκβασιν. Ἡμῶν ὑποχρεωμένος διὰ τὸν καλὸν οἶνον νὰ εἴπω κάτι περὶ τοῦ χωρίου. Ὁ ἢ 7 περίπου μίλια ἐντεῦθεν ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς κεῖται ἐν μικρὸν χωρίον ἐπὶ ἐνὸς ἀκρωτηρίου ἐστραμμένον πρὸς τὴν θάλασσαν· τὸ ὄνομα δὲν ἠδυνήθη νὰ μάθω (πρόκειται προφανῶς περὶ τῶν Δημοκρατείων Σημ. Μεταφρ.). Ἐν μίλιον πορρωτέρω διέβημεν ἐν μικρὸν ὀυάκιον καὶ ἐν μίλιον πορρωτέρω (τ. ἔ. εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ δρόμου πρὸς τὴν Σηλυβρίαν) διήλθομεν ἐν μικρὸν ἡρειωμένον χωρίον ἀκριβῶς παρ' αὐτὴν τὴν θάλασσαν. Τῆς ὁδοῦ εὐρισκομένης ἐπὶ τῆς ἄμμου τὸ χωρίον κεῖται ἐπὶ τῆς δεξιᾶς χειρὸς. Ἐν τῇ Τουρκικῇ Κούμ μπουργκάς ἦτοι ἀμμόδης κοινότης ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Κοινομολέξιδι παρρηθαρμένη ἐκ τοῦ Τουρκικοῦ Κούμ, ὅπερ σημαίνει ἄμμος. Εἵχομεν πολὺ ὥραϊον οἶνον ἐκεῖ ἰδίᾳ ἐν μικρὸν εἶδος Claret (εἶδος Βορδιγαλλεῖου οἴνου εἰθισμένον ἐν Ἀγγλίᾳ Σημ. Μεταφρ.). Ὑπῆρξεν ἐκεῖ εἰς τὸ παρελθὸν ἐν μικρὸν φρούριον ἀλλ' ὅλοι οἱ μεγάλοι λίθοι ἐξήχθησαν καὶ μετεκομίσθησαν εἰς Σταμπούλ Τὸ Βαλιδὲ-τζαμισὶ καὶ τὸ Βαλιδὲ-Χάν τ. ἔ. τῆς Βασιλομήτορος τὸ τέμενος καὶ τὸ δημόσιον Χάνι ἢ ὁ ξενὸν ἐκτίσθη διὰ μέρους ἐξ αὐτῶν (τῶν λίθων). Ἀπαξ διὰ παντὸς ὀφείλω νὰ σᾶς εἴπω ὅτι περίξ τῆς Σταμπούλ ἐπὶ πολλὰ μίλια οἱ Τοῦρκοι ἔλαβον σχεδὸν ὅλους τοὺς κομψοὺς λίθους, οὓς ἠδύναντο νὰ εὗρωσιν, ἵνα ἀνεγείρωσι τὰς οἰκοδομὰς αὐτῶν ἐν τῇ πόλει οὕτως ὥστε ἐλαχίστας πρέπει νὰ περιμένη κανεῖς ἐπιγραφὰς ἢ μνημεῖα ἀρχαιολογικὰ ἰδίᾳ ἐν Θρακίᾳ ἢ ὅπουδήποτε πλησίον τῆς παραλίας τῆς Προποντίδος, ὁπόθεν ἡ μετακόμισις διὰ θαλάσσης εἶναι εὐχερής, εἰς τρόπον ὥστε οὐδὲν ἀπομένει ἢ τὸ ἔσω μέρος τῶν τειχῶν ἀρχαίων οἰκοδομῶν (ἡ Mediana = τὸ μέσον), ἐνῶ τὸ περίβλημα ἢ τὸ ἐξωτερικὸν αὐτῶν μέρος ἐπειδὴ ἀπετελεῖτο ἐκ καλοῦ λίθου κατεδαφίσθη

John Covel: 1675
Covel in A/15

K-11 22912
v. 179
in Louvre
Museum

Βαλιδὲ-Χάν
v. 179
v. 1839
v. 15

καὶ διετέθη. Τοῦτο ὑπῆρξεν ὥραϊον χωρίον ἀλλὰ τώρα δὲν εἶναι τίποτε. Ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του νομίζω ὅτι εἶναι τὸ Callum, τὸ ὁποῖον τὸ Ὑδοιοπορικὸν (Itinerar) τοποθετεῖ εἰς τὸ μέσον τῆς ὁδοῦ μεταξὺ Ἀθύρων καὶ Σηλυβρίας.

Δύο μίλια ἐκεῖθεν διερχόμεθα ἐν ἄλλο ὥραϊον ἐμπορικὸν χωρίον καὶ πλούσιον καὶ διότι κεῖται ἐπὶ τῆς ὁδοῦ καὶ διότι ἔχει μικρὸν λιμένα στὰ μικρὰ πλοῖα. Ὀνομάζεται Τουρκιστὶ Μπογκάτος, ἑλληνιστὶ Πεβάτο (οὕτω δι' ἑλλ. στοιχείων Σημ. Μεταφρ.). Οἱ κάτοικοι εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον Ἕλληνες, ἀλλ' ἐν τῇ μεγάλῃ ὁδῷ εἶναι πολλοὶ Τοῦρκοι. Ἰσταται ἔτι ἐκεῖ εἰς μικρὸς πύργος μετὰ πολὺ παχέων τειχῶν, ὅστις μετεποιήθη νῦν εἰς ἀποθήκην. Τρία μίλια ἐκεῖθεν εἰσερχόμεθα εἰς ἐν βαλτώδες ἔδαφος, ὅπερ διερχόμεθα δι' ἐνὸς λιθοστρώτου (καλδρίμι) καὶ τριῶν λιθίνων γεφυρῶν ἐκαστῆς ἀποτελοῦσης ἐν τόξον, ἐπὶ ἰσαριθμῶν μικρῶν ὀρευμάτων βαθέων μέν, ἀλλὰ λίαν στενῶν, ἅτινα ἐγόμενα ἐκεῖ πλησίον εἰσβάλλουσιν εἰς τὴν θάλασσαν (ἥτις καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς ὁδοῦ φαίνεται πρὸς τὴν ἀριστεράν μας χεῖρα) εἰς μίαν ἀρετὰ εὐρείαν διώρυγα. Αὐτὸ εἶναι τὸ μόνον ὀρεῦμα, ὅπερ ἀξίζει τὸ ὄνομα ποταμοῦ ἀπὸ τοῦ Μεγάλου Τσεκμετζὲ μέχρις Ἡρακλείας. Τέσσαρα μίλια πορρωτέρω ἐρχόμεθα εἰς τὴν Selibria ἢ Selivria.

(Ὅρα συνέχειαν εἰς Γ' τόμον, σελ. 128 κ. ἐ.)

Μαῖον 5 πρὸς τὴν Τσιόρλον

(Chiorloo τὸ προφερόμεν) 8 1/2 ὥρ. 25 μίλια

Ἀναχωροῦντες ἐκ Σηλυβρίας ἀφίνομεν τὴν θάλασσαν (ἀφοῦ τὴν εἶχομεν καθ' ὅλον τὸν δρόμον πρὸς τὰ ἀριστερά μας) καὶ ἀναβαίνομεν ἀνηφορικὸν ὕψωμα εἰς μίαν καθαρὰν χέρσον χώραν, ὡς πράγματι ὅλος ὁ δρόμος πρὸς τὴν Ἀδριανούπολιν εἶναι χέρσος σπανίως ἐν δένδρον ἐκτὸς ὀλίγων, τὰ ὅποια δύναται νὰ ἴδῃ τις περὶ τὴν Τσόρλουν. Ἐξ αὐτοῦ δύνασαι νὰ φαντασθῇς ποῖον ὥραϊον κυνήγιον καὶ ἱερακοθηρίαν ὁ Μέγας Κύριος ἔχει ἐδῶ.

Ἀκριβῶς κάτωθεν τῆς Σηλυβρίας ὅρει ἐν μικρὸν ὄνακιον, ὅπερ εὐρύνεται σχηματίζον εἶδος λιμνίσκης πλησίον αὐτῆς τῆς πόλεως. Ὑπεράνω τοῦ ὄνακίου αὐτοῦ ἐπεράσαμεν διὰ μιᾶς γεφύρας μὲ τέσσαρα τόξα, καὶ ἐν τέταρτον τοῦ μιλίου πορρωτέρω εἰσῆλθομεν εἰς ἐν βαλτώδες ἔδαφος, ἐν τῷ ὁποίῳ εἶναι μία πολὺ ὥραία λιθίνη γέφυρα ἐκ 32 τόξων καὶ μετὰ τὴν ἀνοδὸν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν ἄκρων εἶναι 450 περίπου βήματα. Τὸ ὕδωρ κάτωθεν ἦτο ὀλίγον καὶ δὲν ἔτρεχεν, ὅπερ μ' ἔκαμε νὰ συμπεράνω, ὅτι ἡ γέφυρα ἐκτίσθη διὰ περίπτωσιν πλημμυρῶν κατὰ τῶν χειμῶνα, αἵτινες δύνανται κατ' ἀνάγκην νὰ συμβοῦν ὑπὸ τῆς βροχῆς ἐκ τῶν